

OŚRZEDLE (1) *sb n*

I sg ośrz(e)dlim.

SI stp: hożegle, ożegle w innym znaczeniu, Cn brak, Linde XVI w.: oźrzedle w innym znaczeniu.

Otwór w kadzi:

W przeciwstawieniu: »ośrzedle ... dno«: Także gdy fie czaŃi á wiatry mieniły ku zimie, tedy onę kadz [Diogenes] ośrzedlim k słonczu á dnem k połnoci albo gdzie potrzeba wiatru albo zimna vkazowała obraczał. BielŻyw 71.

EW